

Zachar Zacharowicz Bałk

1. Захар Захаревич Балк.
2. Ur. 22 IV 1858 r.
3. Prawosławne.

4. Szlachcic dziedziczny guberni petersburskiej.

5. Gimnazjum Klasyczne w Samarze uk. 16 VI 1877 r.; I Pawłowska Szkoła Wojskowa od 26 VIII 1877 r. do 31 VIII 1879 r.; Michajłowska Szkoła Artylerii od 31 VIII 1879 r. do 8 VIII 1880 r.; Nikołajewska Akademia Sztabu Generalnego od 5 X 1883 r. do 27 III 1886 r., dyplom II kat.

6. Majątku nie wykazał.

7. Żona: Pelagia Walerianowna Meller, wyznania prawosławnego, od 1911 r. do 1915 r. była przewodniczącą Płockiego Damskiego Komitetu Dobroczynnego; córka wuja (brata matki) – tajnego radcy Waleriana Iwanowicza Müllera (Мёллера), ur. w 1840 r., zm. w 1910 r., inż. górnictwa i paleontologa, absolwenta Instytutu Korpusu Inżynierów Górnictwa, 1873 r. – adiunkta, 1873 r. – profesora paleontologii, 1883 r. – czł. korespondenta Petersburskiej Akademii Nauk; 1885 r. – zarządzającego działem górniczym Kraju Kaukaskiego, 1893 r. – dyrektora Instytutu Górniczego, autora wielu fachowych publikacji rosyjskich i zagranicznych. Wuj żony i brat teściowej: Piotr Iwanowicz Müller, ur. w 1827 r., zm. w 1887 r., absolwent tegoż Instytutu, 1856 r. – zarządca Mennicy Jekaterynburskiej, a od 1856 r. Kamskiej Fabryki Broni; Dziad żony i ojciec matki: pułkownik inż. Iwan Karłowicz Müller, ur. w 1795 r., zm. w 1856 r., absolwent Górniczego Korpusu Kadetów w Petersburgu, 1833 r. pom. dyrektora Petersbursko-Aleksandrowskich Zakładów Odlewniczych, 1850 r. – Zarząd Główny Korpusu Inżynierów Górnictwa; rodzina spokrewniona z baronami Meller-Zakomelskimi.

8. Bezdzienny.

9. **Ojciec:** Zachar Zacharowicz Bałk, ur. w 1828 r., zm. 21 X 1896 r. w Tomaszowie Lubelskim, absolwent Michajłowskiej Szkoły Artylerii, dyplom I kat., od 28 VIII 1843 r. do 21 VIII 1860 r. służba wojskowa w 1. Brygadzie Artylerii Lejb-gwardii, od 19 VII 1885 r. do 21 X 1896 r. komisarz ds. włościańskich pow. tomaszowskiego gub. lubelskiej. **Matka:** Julia Iwanowna Meller (Меллер), wyznania luterańskiego, córka Iwana Karłowicza. **Brać:** Iwan, ur. 9 IX 1859 r.; Paweł, ur. 17 VI 1862 r., zm. 23 II 1915 r., absolwent Szkoły Morskiej, od 26 XII 1880 r. na służbie w 3. Eskadrze Floty, lejtnant, od 2 VI 1900 r. w Samodzielnym Korpusie Straży Granicznej, od 17 VI 1900 r. dowódca statku dozорового „Аббек” 4. Ryskiej Brygady Straży Granicznej, żonaty; Siergiej, ur. 4 IV 1866 r. w Aleksandrowce w powiecie buzułuckim guberni samarskiej, zm. 27 II 1913 r. popełniając samobójstwo, absolwent Szkoły Morskiej 1883 r., oficer floty wojennej, brał udział w obronie Port Artur. **Stryj:** Wasilij Zacharowicz Bałk, od 23 X 1881 r. generał-major. **Dziad:** Zachar Zacharowicz Bałk, ur. w 1796 r., zm. 27 IV 1870 r., szlachcic dziedziczny guberni włodzimierskiej, absolwent Korpusu

Morskiego, admirał floty od 1861 r., od 1869 r. p.o. zarządzającego Ministerstwem Morskim.

10. 26 VIII 1877 r. – przyjęty do służby wojskowej i skierowany w charakterze junkra w stopniu szeregowca do I Pawłowskiej Szkoły Wojskowej; 17 V 1878 r. – junkier w stopniu podoficerskim I Pawłowskiej Szkoły Wojskowej; 23 XII 1878 r. – portupiej-junkier; 31 VIII 1879 r. – przeniesiony do starszej klasy Michajłowskiej Szkoły Artylerii; 8 VIII 1880 r. – po zdaniu egzaminu awansowany do stopnia podporucznika, przyjęty na etat 3. Gwardyjskiej i Grenadierskiej Brygady Artylerii; 10 IX 1880 r. – skierowany do służby w 6. Baterii 2. Brygady Artylerii Lejb-gwardii; 6 VIII 1881 r. – na mocy najwyższego rozkazu wpisany w etat 2. Brygady Artylerii Lejb-gwardii w stopniu chorążego; 6 VIII 1882 r. – skierowany do Nikołajewskiej Akademii Sztabu Generalnego w celu złożenia egzaminu wstępnego (zdał egzamin, lecz z powodu braku miejsc nie został przyjęty do akademii); 11 X 1882 r. – powrócił do służby w 6. Baterii 2. Brygady Artylerii Lejb-gwardii; 20 VIII 1883 r. – ponownie skierowany na egzamin wstępny do Nikołajewskiej Akademii Sztabu Generalnego; 5 X 1883 r. – po zdaniu egzaminu rozpoczął naukę w Nikołajewskiej Akademii Sztabu Generalnego; 27 III 1886 r. – zakończył naukę w Nikołajewskiej Akademii Sztabu Generalnego z dyplomem II kategorii i oddelegowany do jednostki macierzystej, by jednak w praktyce zapoznać się z czynnościami sztabowymi, skierowany do dyspozycji Sztabu Kaukaskiego Okręgu Wojskowego; 28 V 1886 r. – przeniesiony do dyspozycji Sztabu 2. Kaukaskiego Korpusu Armii (od 24 VII do 17 IX 1886 r. – brał udział w manewrach letnich pod Stawropolem); 28 IX 1886 r. – powrócił do jednostki macierzystej; 11 X 1886 r. – tymczasowo skierowany do 3. Baterii 2. Brygady Artylerii Lejb-gwardii; 25 XII 1886 r. – tymczasowo przeniesiony do 2. Baterii w celu kierowania tym oddziałem, zajmował się równocześnie szkoleniem rekrutów w 3. Baterii; 11 V 1887 r. – przeniesiony na etat 3. Baterii 2. Brygady Artylerii Lejb-gwardii; 26 XII 1888 r. – przeniesiony na etat 1. Baterii 2. Brygady Artylerii Lejb-gwardii; 2 IV 1889 r. – przeniesiony na etat 6. Baterii 2. Brygady Artylerii Lejb-gwardii (od 14 XII 1890 r. do 12 VII 1891 r. – członek sądu 2. Brygady Artylerii Lejb-gwardii; od 19 V do 8 VII 1891 r. – skierowany do guberni ołonieckiej w celu przeprowadzenia wojskowego spisu koni); 4 V 1892 r. – zwolniony ze służby wojskowej z powodu przydzielenia do realizowania służby cywilnej; 7 V 1892 r. – komisarz ds. włościańskich powiatu koneckiego guberni radomskiej (od 5 X 1896 r. do 28 VI 1897 r. – członek Koneckiej Powiatowej Komisji Spisowej); 10 IX 1902 r. – członek stały Lubelskiego Gubernialnego Urzędu ds. Włościańskich (4 XI 1902 r. – członek Lubelskiej Gubernialnej Rady Dobroczyńności Publicznej; 30 XI

1902 r. – zatw. na stanowisku członka Lubelskiej Gubernialnej Rady Dobroczynności Publicznej przez generał-gubernatora warszawskiego na 3-letnią kadencję; 14 XII 1902 r. – opiekun szpitala św. Wincentego w Lublinie z dniem 1 I 1903 r. na 3-letnią kadencję; 16 III 1906 r. – ponownie wybrany na członka Lubelskiej Gubernialnej Rady Dobroczynności Publicznej z dniem 4 XI 1905 r.; 30 III 1906 r. – zatw. w funkcji członka Lubelskiej Gubernialnej Rady Dobroczynności Publicznej przez generał-gubernatora warszawskiego na 3-letnią kadencję; 12 I 1909 r. – członek stały Radomskiego Gubernialnego Urzędu ds. Włościańskich; 1 XI 1911 r. – wicegubernator płocki; 8 IX 1915 r. – zwolniony ze służby z powodu choroby (gruźlica).

11. 30 VIII 1890 r. – order św. Stanisława III kl.; 7 V 1892 r. – pierwszy dodatek piętnastoprocentowy za 5 lat służby w Królestwie Polskim; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania Aleksandra III; 7 V 1897 r. – drugi dodatek piętnastoprocentowy za 10 lat służby w Królestwie Polskim; 1897 r. – medal ciemnobrązowy za spis powszechny 1897 r.; 6 XII 1902 r. – order św. Anny III kl.; 6 XII 1912 r. – order św. Władimira IV kl.; 13 III 1914 r. – odznaczenie utw. 9 II 1914 r. za prace nad „urządzeniem włościan” w guberniach Królestwa Polskiego.

12. 8 VIII 1880 r. – podporucznik; 6 VIII 1881 r. – chorąży gwardii; 8 IV 1884 r. – podporucznik; 24 III 1885 r. – porucznik (st. 1 I 1885 r.); 4 V 1892 r. – asesor kolegiálny; 2 IX 1898 r. – radca nadworny (st. 4 V 1896 r.); 19 II 1901 r. – radca kolegiálny (st. 7 V 1900 r.); 19 IX 1904 r. – radca stanu (st. 7 V 1904 r.); 6 XII 1910 r. – za wyróżnianie rzeczywisty radca stanu.

13. Po nagłym wyjeździe z Płocka br. Wrewskiego, generał-gubernator warszawski Skalon zaproponował jego kandydaturę Stołypinowi na stanowisko wicegubernatora. Bałk miał opinię jednego z lepszych stałych członków gubernialnych urzędów ds. włościańskich. W czasie ewakuacji nie zdążył zabrać z Płocka swoich ruchomości. Od 1911 r. do 1915 r. Bałk był przewodniczącym Płockiego Lokalnego Oddziału Общества Повсеместной Помощи Пострадавшим на Войне Солдатам и их Семьям.

14. zmarł po 20 XII 1915 r.

15. RGIA, zesp. 1284, inw. 47, sygn. 163 rok 1911.; zesp. 1291, inw. 28, 1884 rok, sygn. 19; inw. 28, 1888 rok, sygn. 17; APL, Lubelski Gubernialny Urząd ds. Włościańskich, sygn. 60, k. 453; sygn. 62, k. 62; sygn. 63, k. 8–10, 113–117; sygn. 84; sygn. 187, k. 21; AUSC w Płocku, ASCPP w Płocku, sygn. 1912 rok, k. 29dv–29e; AUSC w Radomiu, ASCPP w Radomiu, sygn. 1911 rok, k. 21v–22; AP w Zamościu, ASCPP w Tomaszowie Lubelskim, sygn. 21; „Морский Сборник” 1870, nr 7; „Правительственный Вестник” 1909, nr 12, s. 1; *Памятная Книжка Плоцкой Губернии на 1913*

год, Пłock 1913, s. 127–128; „Плоцкия Губернская Ведомости” 1914, nr 6, s. 2; „Kraj” 1885, nr 32, s. 15; *Российские адмиралы. Биографический словарь*, Moskwa 2004; А. А. Краснопольский, *Валериан Иванович Мёллер (некролог)*, „Горный журнал” 1910, ks. 9; *Список офицеров флотылии Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 1 Января 1909 г.*, [w:] *Личный состав чинов Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 1 января 1909 г.*, Sankt Petersburg 1909, s. 6; *Русский провинциальный некрополь*, Moskwa 1914; *Биографический словарь деятелей естествознания и техники*, Moskwa 1958–1959; А. И. Мелуа, *Геологи и горные инженеры России: Энциклопедия*, red. Н. П. Лаверов, Moskwa–Sankt Petersburg 2000; Е. М. Заблоцкий, *Деятели горной службы дореволюционной России, Краткий биографический словарь*, Sankt Petersburg 2004; Е. Piórkowska, *Православни в Пłocku w XIX wieku*, [w:] *Dzieje Пłocka*, t. 2, *Dzieje miasta w latach 1793–1945*, pod red. М. Krajewskiego, Пłock 2006.